

Φθιώτιδος Συμεών: «Να αντιληφθούμε την αξία που έχει το τώρα»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Στην Λοκρίδα και στον Δομοκό, στα δύο άκρα της Μητροπολιτικής του Περιφέρειας ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών για την εορτή της Αγίας Κυριακής. Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών τέλεσε τον Εσπερινό στον περικαλλή Ιερό Ναό της Αγίας Κυριακής στην Παραλία Λιβανατών, στο Πνευματικό Κέντρο του οποίου εδρεύει το 10ο Παράρτημα του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός», το οποίο και αριθμεί πολλούς μαθητές και μαθήτριες.

Στον Αρχιερατικό Εσπερινό έψαλλε ο Διευθυντής του Ωδείου Δρ. κ. Ανδρέας Ιωακείμ, πλαισιούμενος από ιεροψάλτες και μαθητές του Παραρτήματος

Λιβανατών.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Η Εκκλησία μας ονομάζει την Αγία Κυριακή ως «βρύση πολύκρουνο», μία βρύση δηλαδή η οποία έχει πολλές παροχές και από την οποία τρέχουν πολλά νερά και είναι μία ευκαιρία να αναρωτηθούμε ποια είναι αυτά τα πολλά υγρά στοιχεία, τα οποία τρέχουν μέσα από την καρδιά, την ψυχή και την ύπαρξη της Αγίας Κυριακής.

Βρύση πολύκρουνος. Έτρεχαν ιδρώτες από το αγιασμένο της κορμί σε όλη της τη ζωή, ιδρώτες ασκητικοί, ιδρώτες προσπάθειας να φανεί αντάξια του ονόματος του Κυρίου, το οποίο έφερε. Ιδρώτες καθημερινοί, ιδρώτες αγωνίας, ιδρώτες στεναγμών, ιδρώτες μπροστά στα προβλήματα, τα οποία έχει να αντιμετωπίσει μπροστά της, τα οποία ήταν τεράστια, ολόκληρες αυτοκρατορίες, ολόκληρα γιγαντιαία συμφέροντα μπροστά σε μία απλή κοπέλα μόνο και μόνο για να αμφισβητήσουν την πίστη της και για να διασαλεύσουν την ελευθερία της.

Εκτός όμως από ιδρώτες έχυσε και δάκρυα πολλά η Αγία Κυριακή. Δάκρυα προσευχής και ταπεινώσεως. Δάκρυα στεναγμών για όλο τον κόσμο, δάκρυα αγάπης ακόμη και για τους διώκτες της, ακόμη και για τους βασανιστές της, ακόμη και για αυτούς, οι οποίοι δεν σεβάστηκαν την προσωπικότητά της. Και φυσικά η κορυφαία πηγή παροχής ύδατος της ζωής της υπήρξε η παροχή του αίματος. Δεν έχυσε μόνο δάκρυα και ιδρώτες η Αγία Κυριακή, αλλά έχυσε και το αίμα της για την αγάπη του Χριστού.

Έχυσε αίμα θυσίας, αυτοθυσίας, προσφοράς, έγινε και η ίδια αμνός, «εσφαγμένον αρνίον» για τη σωτηρία του κόσμου και φυσικά από αυτήν τη μαρτυρική πορεία και θυσιαστική ζωή προέκυψε μία νέα βρύση πολύκρουνος από την οποία γευόμαστε όλοι. Έλαβε χαρίσματα από το Άγιο Πνεύμα, τα οποία ως χείμαρρος τρέχουν και ποτίζουν κάθε άνθρωπο ο οποίος την επικαλείται, κάθε άνθρωπο, ο οποίος την πιστεύει, κάθε άνθρωπο, ο οποίος την θαυμάζει, κάθε άνθρωπο, ο οποίος την αγαπά.

Άραγε αυτό το υπόδειγμα ζωής της Αγίας Κυριακής αγγίζει καθόλου τη δική μας ζωή; Κι όμως! Αν προσπαθήσουμε στη ζωή μας κατά το μέτρο του δυνατού ο καθένας και κατά την αναλογία της προσωπικής του ζωής να είναι συνεπής και να αγωνίζεται για το καλύτερο στη ζωή του, θα δει πολλές αναλογίες γιατί, τί αποκτιέται σε αυτή τη ζωή χωρίς ιδρώτες; Πόσος ιδρώτας χύνεται στα χωράφια, στους ελαιώνες, στις οικοδομές, στα βιβλία, στις σπουδές, στην καθημερινότητα, μέσα στο σπίτι, στην κουζίνα, στο καθετί της ζωής. Τι ιδρώτες αγωνίας καθημερινά στην ανατροφή των παιδιών, στις διαπροσωπικές μας σχέσεις, σε διάφορα προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζουμε στην καθημερινότητά μας αλλά και πόσα δάκρυα δεν χύνονται από τα μάτια μας μέσα στη ζωή μας, δάκρυα από το

πένθος, δάκρυα για απώλειες, δάκρυα από απογοητεύσεις, δάκρυα από πικρίες, δάκρυα από στεναχώριες, δάκρυα από αγωνίες, δάκρυα από πόνο, δάκρυα από στεναγμό αλλά και δάκρυα από μετάνοια, από αναζήτηση του Θεού;

Αλλά ακόμα και αίμα χύνει σήμερα ο άνθρωπος για να σταθεί όρθιος. Μπορεί να μην υφίσταται διωγμό και βασανιστήρια, τουλάχιστον στη δική μας πατρίδα. Δεν είναι θυσία αίματος όταν κανείς υφίσταται αδικίες, υφίστανται συκοφαντίες, όταν υφίστανται κοινωνικό αποκλεισμό; Όταν κανείς βρίσκεται στο περιθώριο, όταν κανείς υφίσταται προκαταλήψεις μέσα στις κοινωνικές σχέσεις, όταν κανείς βιώνει προβλήματα, τα οποία δεν μπορεί καν να τα εξηγήσει; Θυσίες αίματος είναι και αυτές. Νιώθει ότι αιμορραγεί ο άνθρωπος μπροστά σε τέτοιες δυσκολίες.

Άρα λοιπόν μέσα σε αυτήν την εύρεση της αναλογίας συναντούμε τον ίδιο μας τον εαυτό στο πρόσωπο της Αγίας και αυτό μας δίνει παρηγοριά, γιατί όπως η Αγία έμεινε όρθια, μία νέα κοπέλα, άντεξε, της είπε ο βασανιστής της «την ομορφιά σου την έδωσε η φύση για να περνάς καλά και όχι για να την προσφέρεις στον Χριστό» κι αυτή του απάντησε «εγώ την ομορφιά μου, την ύπαρξή μου, το Είναι μου ολόκληρο δεν τα θέλω για να περάσω καλά αλλά τα θέλω και τα έχω για να τα προσφέρω με αγάπη στο Χριστό και με αγάπη στον άνθρωπο». Και έμεινε όρθια. Ακέραιη μέχρι τέλος.

Και δίνει δύναμη σε όλους εμάς που παλεύουμε, που βιώνουμε πολλά προβλήματα στη ζωή μας, που καθημερινά βρισκόμαστε μπροστά σε σταυροδρόμια και δεν ξέρουμε ποια επιλογή να κάνουμε, ποιο δρόμο να διαλέξουμε, δεχόμαστε ερωτήματα, προκλήσεις, πρέπει να πάρουμε αποφάσεις και δεν είναι πάντοτε τα πράγματα άσπρο ή μαύρο αλλά είναι πολύπλοκη η καθημερινότητά μας. Επιλέγεις να λύσεις ένα θέμα και βλέπεις σηκώνοντας μία πέτρα, σαν Λερναία Ύδρα, να εμφανίζονται άλλα δέκα προβλήματα, άλλα είκοσι προβλήματα. Αποφασίζεις να τοποθετήσεις το δάχτυλό σου επί «τον τύπον των ήλων» και νιώθεις ότι οι πληγές γίνονται πανδημία, η οποία κοντεύουν να σε καταπλήξουν. Μέσα λοιπόν σε αυτά τα προβλήματα της ζωής μας οι Άγιοι της Εκκλησίας μας κι η Αγία Κυριακή αποτελεί ακριβώς την «βρύση την πολύκρουνο» η οποία τρέχει ίαμα, τρέχει βάλαμο, τρέχει και σταλάζει μέσα στην καρδιά μας αυτήν την παρηγοριά, αυτό το έλαιο της αγαλλιάσεως, αυτό το θεραπευτικό έλαιο που έχουμε ανάγκη για να κλείσουν οι πληγές, να επουλωθούν τα τραύματα της ψυχής μας προκειμένου να αποκτήσουμε «ίαση ψυχής τε και σώματος».

Ακολούθησε πάνδημη Λιτανεία της Ιεράς Εικόνας της Αγίας Κυριακής στους δρόμους των Λιβανατών, την οποία συνόδευσε η Δημοτική Φιλαρμονική του Δήμου Λοκρών, και μουσική εκδήλωση του Χορωδιακού Συλλόγου Λιβανατών, η οποία πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της Ιεράς Πανηγύρεως της Ενορίας στο προαύλιο

του Ναού.

Ανήμερα της εορτής της Αγίας Κυριακής, ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών ιερούργησε στον μεγαλοπρεπή Ναό της Αγίας στον Δομοκό, έδρα της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Θαυμακού.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Δεύτε οπίσω μου, και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων». Με αυτά τα λόγια ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός προσκαλεί τον Πέτρο και τον Ανδρέα, τον Ανδρέα τον Πρωτόκλητο και τον Πέτρο τον Κορυφαίο, τους πρώτους Αγίους Αποστόλους, αλλά και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τους προσκαλεί να τον ακολουθήσουν, τους προσκαλεί να ακολουθήσουν και να αναλάβουν αποστολή μέσα στον κόσμο, να πορευθούν μέσα στα έθνη, να κηρύξουν το Ευαγγέλιο της Βασιλείας του Θεού και να φανερώσουν ότι ένας νέος κόσμος έρχεται και αυτός ο κόσμος είναι ο κόσμος της αγάπης, είναι ο κόσμος της δικαιοσύνης.

Είναι ο κόσμος που όπως ακούσαμε στο Αποστολικό Ανάγνωσμα, στον οποίο καταργείται κάθε διάκριση, δεν υπάρχει «άρσεν και θήλυ, έλλην και ιουδαίος, δούλος και ελεύθερος» αλλά μέσα σε αυτό τον κόσμο όλοι είμαστε ένα μέσα στο Σώμα του Χριστού. Πρόσκληση λοιπόν συναρπαστική απευθύνει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Μπορεί οι Μαθητές να είχαν ακούσει για τον Χριστό από τον Τίμιο Πρόδρομο, μπορεί να είχαν προετοιμαστεί από τη γνώση και τη διδασκαλία των Προφητών της Παλαιάς Διαθήκης, όμως η κρίσιμη στιγμή ήταν η στιγμή της πρόσκλησης και σε αυτή την κρίσιμη στιγμή που ο Χριστός τους βρίσκει πάνω στην άσκηση των δραστηριοτήτων τους, με λίγα λόγια μέσα στην καθημερινότητά τους, όχι κάποια ειδική μέρα, χωρίς κάποια ειδική

προειδοποίηση, σε αυτή την πρόσκληση βλέπουμε οι Μαθητές να αποκρίνονται άμεσα, αυθόρμητα, χωρίς δισταγμό, χωρίς ενδοιασμό, χωρίς διαπραγμάτευση, χωρίς παζάρια, χωρίς κάποια

δεύτερη σκέψη και «ευθέως αφέντες τα δίκτυα ηκολούθησαν αυτώ». Αμέσως τα παράτησαν όλα και ανέλαβαν την αποστολή την οποία τους ανέθεσε ο Χριστός.

Μεγάλο πράγμα στη ζωή μας την σωστή ώρα, την κρίσιμη ώρα να αναλαμβάνουμε τις σωστές αποφάσεις. Πολλές φορές λάθη τα οποία γίνονται στη ζωή μας οφείλονται γιατί δεν μπορούμε

να αντιληφθούμε τη χρονικότητα, το «timing» όπως λένε στη σύγχρονη ορολογία, δε μπορούμε να αντιληφθούμε ότι τούτη την ώρα, αυτή την ώρα πρέπει να

πάρουμε μία συγκεκριμένη

απόφαση, ότι μπορεί μετά από λίγη ώρα να είναι αργά, μετά από λίγη ώρα μπορεί να μην έχει νόημα, μετά από λίγη ώρα μπορεί να είναι άνευ αντικειμένου. Μεγάλο πράγμα να αντιλαμβάνεται κανείς πότε είναι η κατάλληλη στιγμή για τις κατάλληλες αποφάσεις και με τον κατάλληλο τρόπο!

Και επίσης πολύ σημαντικό πρόταγμα και πολύ σημαντικό δίδαγμα αυτό το «ευθέως», αυτή η έλλειψη της αναβλητικότητας, αυτή η υπέρβαση της διστακτικότητας. Πολλές φορές χάνουμε

ευκαιρίες, γιατί αναβάλλουμε, γιατί διστάζουμε, γιατί αφήνουμε για την αυριανή μέρα, γιατί το αφήνουμε «από Δευτέρα», γιατί μέσα μας δεν είμαστε έτοιμοι ή δεν είμαστε διατεθειμένοι να λάβουμε ρίσκο και διακινδύνευση. Γνωρίζουμε όμως πολύ καλά από τη ζωή μας κι από κάθε μετερίζι της ζωής ακόμα και από το επιχειρείν και από την αγορά και από την ιδιωτική οικονομία ότι χωρίς διακινδύνευση, χωρίς ρίσκο, χωρίς τη δυνατότητα να λαμβάνεις αποφάσεις μη έχοντας προδιαγεγραμμένο το αποτέλεσμα, δε μπορείς να πας ποτέ μπροστά. Δεν μπορεί τίποτα να μας

εξασφαλίσει και να μας διασφαλίσει ότι η απόφαση μας πάντοτε θα είναι η ορθή και κυρίως η σωστή και θα έχει το κατάλληλο ή το επιθυμητό ή το ποθητό αποτέλεσμα.

Αυτό έπραξαν οι Απόστολοι του Χριστού και γι' αυτό μεγαλούργησαν, γι' αυτό και σήμερα εμείς είμαστε χριστιανοί, γι' αυτό κι ο κόσμος γνώρισε το Ευαγγέλιο του Χριστού, ιδρύθηκαν Εκκλησίες, αναδείχθηκαν Άγιοι, βρέθηκαν άνθρωποι, οι οποίοι επίσης στη δική τους εποχή πέρα από αντιξοότητες και δυσκολίες έκαναν κι αυτοί το ίδιο πράγμα και αυτοί ακολούθησαν και έγιναν

«αλιείς ανθρώπων» και αυτοί υπερέβησαν τον οποίο δισταγμό, την όποια αμφιβολία, την όποια αντιξοότητα και «ευθέως» ηκολούθησαν τον Χριστό.

Ένα τέτοιο πρόσωπο γιορτάζουμε σήμερα, την Αγία Κυριακή. Η Αγία Κυριακή μέσα σε δύσκολες συνθήκες, μέσα σε απίστευτες τραγικά καταστάσεις, μέσα σε ένα καθεστώς ανελευθερίας, τυραννίας, φαλλοκρατίας, ανδροκρατίας και милитарισμού, σε ένα καθεστώς ρωμαϊκής στρατιωτικής κυριαρχίας αυτή η πανέμορφη ψυχή, αυτή η εκλεκτή και λεπτή ύπαρξη, αυτή η υπέροχη γυναίκα αποφασίζει να μην κομπιάσει, να μην διστάσει, να μη λογαριάσει το όποιο τίμημα, τις όποιες δυσκολίες και τις οποίες αντιξοότητες αλλά να διακινδυνεύσει, να ρισκάρει και να λάβει άμεσα την απόφαση να ακολουθήσει το Χριστό χωρίς αστερίσκους, χωρίς καχυποψίες, χωρίς υποσημειώσεις, χωρίς δεύτερες σκέψεις μονάχα με το άνοιγμα της καρδιάς της, μονάχα με τον πόθο της ψυχής της, μονάχα με την αγάπη της και τον έρωτά της για τον Χριστό.

Και μέσα λοιπόν σε μία τέτοια ζοφερή γι' αυτήν ατμόσφαιρα, όταν τα πάντα ήταν ενάντια, ενάντιοι οι άνεμοι, το κύμα απέναντί της, αυτή κολυμπά κόντρα στο κύμα, αυτή βαδίζει κόντρα στον

άνεμο, αυτή προχωρά κόντρα στη λογική του κόσμου στον οποίο ζούσε και παίρνει το μεγάλο ρίσκο και τη μεγάλη ευθύνη και γίνεται Μαθήτρια του Χριστού και δίνει τη ζωή της για την αγάπη στον Χριστό, δίνει τη ζωή της για την αξιοπρέπεια της, δίνει τη ζωή της για να διατηρήσει την ταυτότητά της, την ύπαρξη της, δίνει τη ζωή της την ίδια προκειμένου να παραμείνει γυναίκα, κυρία, αρχόντισσα, όρθια, πραγματική Κυριακή και προκειμένου μέσα στους αιώνες εμείς οι άνθρωποι όχι απλώς να την τιμούμε αλλά να αντλούμε χάρη και δύναμη από τα χαρίσματα τα οποία πλούσια

της χάρισε το Άγιο Πνεύμα γιατί στη ζωή της επέλεξε την ελευθερία και όχι τη δουλεία, στη ζωή της επέλεξε την επανάσταση και όχι τον συμβιβασμό, στη ζωή της επέλεξε την αξιοπρέπεια και όχι την διαπλοκή, στη ζωή της επέλεξε να βαδίζει όρθια με βλέμμα καθαρό μέσα στο κόσμο στον οποίο βρέθηκε.

Σπουδαία λοιπόν μηνύματα μας δίνει η Αγία Κυριακή και μεγάλη δύναμη γιατί και εμείς ζούμε σε εποχές που καλούμεθα να λαμβάνουμε αποφάσεις, που καλούμεθα να τοποθετούμαστε κι

εμείς μέσα στον κόσμο, μέσα στην καθημερινότητά μας, ερωτήματα συνέχεια βρίσκονται μπροστά μας, από τα παιδιά μας, από τους γονείς μας, από τους γύρω μας, από την κοινωνία μέσα

στην δημόσια πλατεία στην οποία συναναστρεφόμαστε. Παντού και πάντοτε καλούμεθα και εμείς να επιλέξουμε να βαδίσουμε μπροστά, να κοιτάξουμε μπροστά και να μη σταθούμε

αναβλητικοί και διστακτικοί αλλά να αντιληφθούμε την αξία που έχει το «Τώρα»! Τώρα είναι ευκαιρία. Αυτό είναι το μήνυμα της Αγίας Κυριακής. Δεν υπάρχει

«βλέποντας και κάνοντας». Δεν υπάρχει «ας ξημερώσει και βλέπουμε», αλλά «Τώρα! Σήμερα! Να πάρουμε αποφάσεις για τη ζωή μας».

Στις Ιερές Ακολουθίες μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς, ο Δήμαρχος Λοκρών κ. Αθανάσιος Ζεκεντές, Αντιδήμαρχοι των δύο Δήμων, καθώς και εκπρόσωποι του Στρατού και των Σωμάτων Ασφαλείας και άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

[Πατήστε εδώ για φωτογραφικό υλικό](#)